

figuur 5. Wisselingen in de polariteit van het aardmagneetveld volgens Russische onderzoekers in Palaeozoicum en Mesozoicum.
De tijdschaal is in miljoenen jaren.
De bovenste horizontale lijn is de huidige polariteit, de onderste de tegengestelde.

den plaats. Het is wel merkwaardig, dat ook dit samenviel met het ontstaan van één der tektietenzwermen. De levensduur van de ivoorkust-tektieten op aarde is ongeveer even groot. Zou er een verband bestaan tussen de tektieten en hun ontstaan en de omslag van de polariteit van het aardmagneetveld? Voorlopig is dat een onopgeloste vraag.

Laten we ons tot de nuchtere feiten beperken. De buitenaardse herkomst der tektieten is zelfs nog een omstreden punt. Nog steeds zijn er geleerden, zoals Barnes, die menen dat ze op aarde ontstaan. Hij wijst op de indochinieten, die voor 75% in laterietlagen liggen, een poreus tropisch roodachtig residuprodukt, dat ontstaat uit ongelooft gesteente ten gevolge van het uitloggen door het in de tropen overvloedige regenwater.

Hij steunt op het chemisch onderzoek van Schwarcz, die konstateerde, dat die tektieten en die verweerde bodem gelijke chemische samenstelling hadden en veronderstelt, dat ze uit dat materiaal ontstaan zijn. Ook de isotoopverhouding van verschillende loodisotopen is geheel gelijk aan die van het aardse lood, terwijl dit bij meteorieten volkomen anders is. Het ontstaan van de tektieten door het inslaan van een buitenaards hemellichaam is dus nog niet door iedereen aanvaard, al zijn er vooral bij de australieten wel erg duidelijke bewijzen van een tocht door de atmosfeer.

Hoe het ook zij, de tektieten blijven nog raadselachtige voorwerpen.

Studie er van is hoogst belangrijk en zal wellicht in de toekomst onverwachte resultaten bieden van problemen, waarvan de oplossing nu nog duister is.

MAMMOETEN IN NEDERLAND

In juli 1969 werd bij baggerwerkzaamheden in een zand- en grindbank te Haaften aan de Waal uit een diepte van circa 20 meter een goed bewaard gebleven mammoetschedel opgehaald.

De slagstanden en de onderkaak ontbraken, maar de bovenkiezen zitten nog puntgaaf op hun plaats.

Alsof dit nog niet mooi genoeg was, werd enkele maanden later een tweede schedel gevonden. Deze is helaas zwaar beschadigd, maar nog herkenbaar.

Later hoop ik aanvullende bijzonderheden en afbeeldingen te kunnen brengen.

A.H. Ronsdorf